La qüestió de samos

Samos és una petita illa de la mar Egea a tocar de la costa turca. Fa 2.500 anys pertanyia a la Confederació de Delos, que després va passar a denominar-se Confederació d'Atenes. Just en l'època daurada de Pèricles, Samos va decidir plantar cara als designis de la capital de l'Àtica, que, en contra del seu natural paper d'àrbitre, es va pronunciar sense reserves a favor de Milet, una ciutat rival, en una pugna per uns territoris en disputa.

La confederació de ciutats hel·lenes era una aliança voluntària, però era impossible abandonar-la sense córrer el risc de provocar una guerra, i és el que va passar. Els atenencs, amb tot el seu poder militar, al crit de « a por ellos», van envair l'illa i, després de dos anys de setge de la ciutat, van derrotar els rebels, els obligaren a derruir les seves muralles i a pagar el cost de la guerra.

El poeta i assagista Zbigniew Herbert,va parlar d'aquesta qüestió de Samos al seu llibre El laberint vora al mar, per acabar afirmant que «Una de les coses que més costa perdonar a les persones i a les nacions és la humiliació, suposant que alguna vegada la perdonin. Una simple derrota militar en el camp de batalla és acceptable, perquè es pot atribuir a la superioritat de l'enemic, a la sorpresa o a la ineptitud dels comandaments propis, però l'orgull ferit no cicatritza fàcilment».

I és exactament el que va passar a Samos. Però, malgrat tot, Atenes es va proclamar guanyadora, l'entusiasme a la ciutat de l'acròpoli fou majúscul, i per acabar d'arrodonir la festa, la democràcia atenenca, per primera vegada a la seva història, va decretar una censura prèvia als còmics que podien representar en els escenaris una veu crítica als polítics i a les institucions constitucionalistes atenenques. Tot això va ser el primer indici d'una profunda crisi interior, la mateixa que ara tenalla irresolublement la societat espanyola.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/02/24/questio-samos/897743.html?utm_source=rss